

Pedagoško društvo
Vojvodine

ZAKLJUČAK STRUČNOG SUSRETA

„Pedagoški dijalog - izazovi i mogućnosti profesije“

U organizaciji Pedagoškog društva Vojvodine, 30.9.2022. godine održan je stručni susret pod nazivom „Pedagoški dijalog - izazovi i mogućnosti profesije“ u prostorijama Kulturne stanice „Edšeg“ u Novom Sadu. Ovom prilikom su se okupili brojni pedagozi iz predškolskih ustanova, osnovnih i srednjih škola, nastavnici i studenti pedagogije da zajedno sa sjajnim sagovornicama odgovore na važna pitanja u vezi profesije pedagoga.

Aktivnom diskusijom prvenstveno je razmatrano viđenje uloge pedagoga iz perspektive drugih, ali i iz sopstvene perspektive, gde su glavni sinonimi za pedagoga - saradnja, podrška i liderstvo. **Uloga** pedagoga je često promenljiva u zavisnosti od konteksta, ali govoreći iz različitih domena predškolstva, osnovnog i srednjeg nivoa obrazovanja, došlo se do jedinstvenog zaključka da su sve kategorije u ustanovi promenljive, dok pedagog ostaje kao konstanta.

Imajući u vidu širok dijapazon uloga i odgovornosti pedagoga u ustanovi, to neminovno povlači sa sobom pitanje **veština** potrebnih u radu pedagoga. Pored empatije, kreativnosti, komunikativnosti i fleksibilnosti koje se posmatraju kao podrazumevane veštine, akteri skupa su istakli važnost posedovanja motivacije i pokretačke snage. Kada je reč o veštinama koje je neophodno dodatno razvijati, posebno se istakla veština brige o sebi i jačanje tolerancije na stres. Kao konkretan predlog razvijanja ovih veština jeste pronalazak načina relaksacije u oblastima rada koje nam prijaju, u pedagogiji strpljenja, kao i u konstantnom promišljanju o sopstvenim akcijama.

Dalji sled diskusije se usmerio ka identifikaciji **izazova** sa kojima se pedagog svakodnevno suočava u svom radu. Pored praćenja i implementacija inovacija, obimnih administrativnih poslova i rada sa takoreći „teškim“ osobama, izazov predstavlja doslednost kada se naiđe na otpor prilikom promena. Drugim rečima, pedagog je odgovoran za način na koji će promene u životu ustanove biti prihvaćene i realizovane. Konkretan spoljni izazov koji je akcentovan u diskusiji jeste pojačana saradnja sa lokalnim institucijama, dok unutrašnji izazov pedagoga čine potreba za saznanjem da uvek rade najbolju stvar i da podjednako pružaju podršku svima.

U zaključnim razmatranjima skupa, učesnici su istakli da su deca, kolege, veština samorefleksije, pa čak i nezadovoljstvo u radu veoma važni **resursi** za razvoj profesije pedagoga. Posebno je u fokusu kao resurs istaknuto umrežavanje sa ostalim kolegama jer realizacija različitih skupova, tribina i ostalih vidova umrežavanja nosi zajedničku poruku da pedagozi „nisu sami“ i da je potrebno jedni drugima da pružaju podršku. Udruženje, ali i okruženje jesu resursi za razvoj profesije pedagoga. Tokom ovog susreta, otvorena su brojna pitanja, ali glavna premisa i zaključak stručnog skupa jeste da je pedagog stub ustanove, ali i most koji vodi ka putevima saradnje.

Bojana Trivunović,
master pedagog, doktorand i istraživač saradnik, Filozofski fakultet, UNS